

Bona nit a tots i a totes

A les alçades en les quals ens trobem, és més que evident que el poble de l'Alcúdia, a través del seu Ajuntament, ha decidit que Josep Lluís Bausset i Ciscar mereix que els seus amics i totes aquelles persones que l'estimem, perllonguen el seu aniversari amb aquest acte d'homenatge.

Si més no, es tracta d'una forma -si es vol un poc ampul·losa per al gust de l'interessat- de fer una cosa estrictament necessària: donar-li les gràcies per ser un **ciutadà actiu**, és a dir, un ciutadà que coneix els seus drets i les seues obligacions, que resta informat i pot expressar les seues opinions i participar activament en la societat.

Si, a més a més, eixe **activisme conscient** es decanta per la **defensa de la llengua i de la terra**, de la mare i del pare metafòrics, les gràcies es multipliquen i esdevenen, al menys per part de qui parla, inabastables.

Com inabastables són les adhesions a l'homenatge que hem rebut a l'ajuntament. De totes elles – que li farem arribar en uns dies-, solament en llegiré una:(President del Govern)

Sr. Bausset em permetrà que m'adrece, de primeres, al producte més directe i tangible de les seues decisions vitals.

Perquè ell trià una dona, una dona que també el tria a ell, i tingueren uns fills.

A la seua dona, a **Matilde**, vull dir-li algunes coses. Matilde, vosté haurà escoltat moltes vegades la frase que diu que darrere d'un gran home sempre hi ha una gran dona. I podríem afegir que si eixe home ha triat ser una mica subterrani, ella sol restar del tot invisible. És, de totes, totes, un tòpic que no ve al cas: vosté és **essencial** en aquesta història. Per a la gent de l'Alcúdia, Matilde, vosté no és només l'acompanyant d'una altra biografia, de la biografia d'un *homenot*.

Vosté és, i li ho diré encara que la paraula no siga tan literària, una *donota* que, això sí, de manera callada, discreta, ha sabut saltar per damunt dels entrebancs que la vida li ha anat posant al seu davant.

A la fi, vosté va viure molts anys amb un professor desposseït dels seus títols, que tenia dificultats per tirar endavant la vida comuna de la família; i ací estava vosté, plantant-li cara a l'adversitat, educant –i de quina manera!- als seus fills i permetent i facilitant que l'activisme del seu marit, incansable, no minvara per cap d'eixos entrebancs.

Matilde jo no se com ho ha fet, però li diré, que és un autèntic espectacle vore com se la estima el seu marit, el seu marit de 100 anys sap.

A vosté, Matilde, el poble de l'Alcúdia, el seu Ajuntament, també vol donar-li les gràcies.

I a **Teresa**, a **Pepe** i a **Mati**, per ordre d'aparició en la vida, també. Sé que esteu orgullosos del vostre pare i de la vostra mare. Teniu motius. Sé que també vosaltres perllongueu, de moltes maneres, l'educació, l'aprenentatge i l'herència rebuda. Sé que també sou deixebles dels pares en matèria de discreció.

Però també a vosaltres vull donar-vos les **gràcies**. Per la vostra bonhomia. Pel que heu fet i **pel que sé que fareu**. Perquè també vull demanar-vos algunes coses.

Vull que li digueu al vostre pare que si té un carrer a l'Alcúdia –eixe que em demana que llevem sempre que em veu-, que si mereix aquest homenatge i tots els que se li puguen fer, és perquè és una **referència** que l'Alcúdia necessita.

L'Alcúdia vol ser un poble **lligat** a la nostra **llengua**, a la nostra **cultura**, a les nostres **tradicions**, als nostres **costums**. L'Alcúdia vol ser un poble d'acollida que ofereix a qui es converteix en ciutadà nostre, una **marca d'identitat**.

Sense persones com Josep Lluís Bausset, que han dedicat un munt d'esforços al llarg de la seua vida, i que segueixen encoratjadamment dedicant-los, a la construcció d'una **normalitat valenciana** expressada en valencià i afecta al sentiment de valenciania, seria impossible oferir als alcudians i a les alcudianes eixa **identitat plena de qualitat cultural i de valors humans**.

Sense persones com el vostre pare, que han treballat per l'educació, pels valors de la solidaritat i de la justícia social, seria impossible que a l'Alcúdia fora normal el que a tants altres pobles valencians és anòmal.

Parle de la **cohesió social**, d'una **escola pública** que s'expressa amb naturalitat en la nostra llengua. Parle del **suport institucional** a tot un seguit d'entitats i grups –La Moixaranga dels Negrets, La Colla La Rosca de Tabals i Dolsaines, El Grup de Dansa, El Bolero, La Filharmònica Alcudiana, Els Dimonis Enroscats, al Bloc de Progrés, i tants altres- que engresquen l'activitat cultural del nostre poble i que ens projecten cap a fora.

Digueu-li-ho al vostre pare, com jo li ho estic dient ara.

Eixe home anomenat subterrani, és en realitat, un home imprescindible. Imprescindible per a entendre perquè **l'Alcúdia és com és** i per a seguir **construint el nostre poble** des dels valors de la ciutadania activa i conscient.

Un **mestre** com vosté, senyor Bausset, ho sap ben bé. Hi ha que **predicar amb l'exemple**. No hi ha que amagar l'exemple. I vosté és això. Un exemple de com cal treballar per una llengua minoritària, per una terra amb història i tradició, per un país més vertebrat, més assenyat, més just, més tolerant, més obert i amb més capacitat per oferir horitzons de benestar a la seua gent.

No anem sobrats d'exemples, de referències i de referents. La tasca no està, ni de lluny, acabada. La **nostra llengua** continua i continuarà sent minoritària i de vegades maltractada; i hem d'evitar a tota costa que siga una de les que anualment es dona de baixa d'eixes 5.000 llengües que es parlen arreu del món. La **nostra cultura** continua confonent-se de vegades amb els seus aspectes merament folklorics i els

nostres intel·lectuals, els nostres lletraferits, els nostres esports autòctons, els nostres costums, no sempre reben el tractament de respecte i d'impuls que mereixen.

Que mereixen i que vosté, senyor Bausset, ha reivindicat i continua reivindicant per a ells. **Per això el necessitem.** Perquè la seua **veu**, que sona clara, diàfana, neta, compromesa i forta, continua sent una **guia útil** per a l'esdevenir. Una **fulla de ruta** per a un futur que hem de construir entre tots els valencians. Una fulla de ruta en la qual l'Alcúdia, el seu poble, cal que tinga protagonisme perquè és la més directa rebedora de les seues lliçons. I, m'atreviria a dir, que el poble que ha interioritzat el seu exemple.

Com vosté, senyor Bausset, l'Alcúdia no es mira el **melic**. Som conscient de que vosté és un referent no només per a nosaltres, sinó per al País Valencià, per als centenars d'alumnes que han gaudit de les seues classes, per als milers de lectors de les seues cròniques periodístiques i dels seus articles d'opinió, per als amics que esta nit s'han congregat ací per a retre-li homenatge.

I **volem compartir** amb tots ells el nostre **goig, el nostre goig civil**. La benaurança de tenir-lo entre nosaltres.

Sr. Bausset li sonen estes paraules:

¡Martínez, tingues cura dels arbres! ¡Martínez, lleva la placa del carrer que duu el meu nom! ¡Martínez, Martínez!

I ací està Martínez, atenent els seus consells, atenent els seus parers. Ací està Martínez, amb l'avidesa de l'alumne amb ganes d'aprendre. Perquè Martínez és alcalde d'un poble, de l'Alcúdia, que necessita escoltar-lo. Que valora la seua paraula, la seua presència, el seu compromís, la seua rellevància.

L'alcalde representa la veu del poble. I per això, **en nom del poble de l'Alcúdia i de tots els presents**, li done les gràcies i l'**emplace**.

L'emplace a seguir venint al meu despatx quan vosté vullga i crega oportú. **L'emplace** a continuar lluitant per la nostra llengua, per la nostra cultura i pel nostre país.

L'emplace a la conversa.

L'emplace a la reflexió.

L'emplace a l'acció.

L'emplace per molts anys, senyor Bausset.

Moltes gràcies.

I les meues gràcies i els meus emplaçaments, però sobretot l'estima que li té el seu poble, els seus familiars, els seus amics, els que estan ací i molts que s'han adherit a l'acte, van a materialitzar-se en un **guardó** que ara mateixa li lliuraré.

Pense que li agradarà. És una escultura de Manuel Boix, una al·legoria del món de la pilota. Ací, esta nit, **juguem a llargues**, perquè llarga és la seua vida i llarg és el nostre agraïment.

Li ho dic altra volta: **per molts anys**, senyor Bausset.